

tición semanal, lo que permite la articulación de los equipos de profesores. Y por eso le digo que no hemos hecho ningún tipo de amenaza ni ningún tipo de coacción.

Muchísimas gracias, señora presidenta. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor *conseller*.

Tiene la palabra la síndica del grupo Compromís, para formula la pregunta al *president* del Consell.

La senyora Oltra Jarque:

Bon dia.

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor president, si és vosté tan amable de contestar-me a la següent pregunta: ¿quines mesures pren La Generalitat per a dotar dels mitjans humans i materials necessaris als jutjats de la nostra comunitat en l'àmbit de les seues competències?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Té la paraula per a contestar, el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories.

Senyora portaveu, doncs fer un esforç econòmic com mai s'havia fet, en matèria de justícia, en l'àmbit de la nostra competència, que és la inversió en infraestructura judicial i també el que és la inversió en la millora de tot el sistema al nostre abast, en relació a un esforç molt gran, per a millorar el funcionament de la justícia.

La veritat és que hem fet un esforç molt gran. Hem augmentat, més que duplicat, al llarg d'estos últims anys la inversió en matèria de justícia i, entre altres coses, també estem demanant òrgans judicials al nivell de la necessitat demogràfica del nostre territori, que és una decisió que ha de prendre, en tot cas, el Ministeri de Justícia.

En el nostre cas, som una comunitat autònoma modèlica en inversió en justícia.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Per al torn de rèplica, té la paraula la il·lustre diputada i síndica senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyora presidenta.

Bo, no sé si és un torn de rèplica perquè pot ser que repliar, quan no se diu molt, només que som modèlics i líders i tot això, estos llocs comuns a què vosté ens té acostumats...

I jo li pregunte sobre justícia i de justícia perquè és preocupació de tots els ciutadans i ciutadanes i que, evidentment, hauria de ser també una preocupació del seu Consell.

I justícia en majúscules perquè tots sabem que la justícia, si és lenta, si és farragosa, si no arriba a temps, no és justa i no soluciona els problemes dels ciutadans, i ens trobem amb enormes esforços de tots els professionals de la justícia –els jutges, els secretaris, els advocats, els fiscals, els funcionaris–, però que no donen a l'abast i no poden respondre a temps, ni en condicions de qualitat adient, als problemes

dels ciutadans, que, normalment, quan apleguen a la justícia, a més, són situacions de conflicte.

I ja sé que vosté me dirà que falten jutges i secretaris i té vosté raó i, en això, evidentment, recolzem les seues reivindicacions cap al govern de l'estat.

Però la meua obligació hui ací és preguntar-li sobre la seua responsabilitat i la seua obligació és respondre de la seua responsabilitat. Vosté deia en 2006, en el debat de política general: «La Generalitat hace un enorme esfuerzo económico en nuevas infraestructuras judiciales, en su equipamiento, en plantillas, en modernización, en implantación de nuevas tecnologías. He puesto en marcha, en esta legislatura, las ciudades de la justicia de Castellón y Valencia, los palacios de Justicia de San Vicente del Raspeig, Requena y Orihuela, con una inversión de 170 millones de euros». Crec que és la mateixa xifra que acaba de donar ací. Açò és de 2006. «Mi Consell está impulsando, además, la construcción de nuevos palacios de justicia y completando las oficinas de atención a las víctimas del delito y los servicios Prop Justicia y los puntos de encuentro familiar».

Doncs bé, falten funcionaris de justícia. No m'ho podrà negar. Ix en la premsa. Ho diu la mateixa consellera. Falten jutges també, sí, però falten mitjans. La mateixa consellera diu que els jutjats estan col·lapsats i han d'afrontar la crisi. Per tant, hi ha problemes. No som modèlics. Almenys, la consellera no pensa que siguem modèlics. Falta una planificació, una política planificada a curt i a mitjà termini.

Vostés fan polítiques d'inauguracions emblemàtiques –ciutats de la justícia emblemàtiques–, noves tecnologies i promeses incomplides.

Deia vosté el que deia en el debat de 2006 i encara estem esperant solucions a la justícia.

La realitat és que hi ha una justícia de dos velocitats. Efectivament, ciutat de la justícia, videoconferència, enfront de jutjats que no tenen els materials mínims per a treballar, materials mínims tan senzills com els que fan falta per a treballar en una oficina. No tenen computadores, ja no d'última generació, sinó d'una generació que puga no penjar-se quan s'han de fer les declaracions i sé del que parle perquè jo sí me passege pels pobles. Vosté, només se passeja pels pobles per a anar de festa en festa. Això mos va dir en el mes de setembre. Però, ha anat vosté als jutjats d'Elx? Ha anat als jutjats de Paterna, als 3 i 4, especialment? Ha anat als jutjats que tenen els expedients i els arxius acumulats perquè no donen a l'abast? Ha anat a Elx? Funcionaris judicials usen mascaretes davant de les penoses condicions laborals. Açò, supose que esta foto li il·lustra el que li estic dient.

Executòries? Absolutament col·lapsades, ho deia la consellera. Però sí han reforçat vostés les executòries arran del cas Mari Luz, i la política en justícia no se fa a colp de titular de periòdic! No se fa així, senyor Camps. Ahí sí que han reforçat.

Però, mire, li vaig a parlar d'una altra cosa perquè tinc poc de temps. Podria parlar dels jutjats de violència de gènere i la poca inversió i voluntat política que vostés tenen en eixe tema, però bé, ja no varen votar la Llei de violència de gènere i tots sabem el que vostés pensen d'això.

Però, mire, li vaig a parlar, precisament, d'un home exemplar, este home exemplar i, per tant, és obligat que jo li parle del jutjat de Nules. I el jutjat de Nules està en una situació vergonyosa.

El Consell General del Poder Judicial ha assignat els jutges i els secretaris de reforçament l'11 de setembre d'enguany.

El TSJ, amb el president del qual l'unix a vosté una íntima amistat –dit per vosté– o alguna cosa més que íntima amistat, «el TSJ espera funcionarios para enviar jueces de

apoyo al caso Fabra». On estan els funcionaris? On estan els funcionaris per a accelerar el cas Fabra? Sap vostè què? Jo entenc que la defensa del senyor Fabra faça la seua faena i vulga dilatar eixe tema de la imputació fiscal i la imputació per delictes contra l'administració pública, que té el senyor Fabra. Jo entenc que això és una estratègia de la defensa del senyor Fabra, però no puc entendre que este Consell estiga en connivència amb la defensa del senyor Fabra i no estiga defensant els interessos generals, que són dotar de funcionaris eixos jutjats per a que el jutge i el secretari de reforç puguen actuar-hi.

Mire, senyor Camps, el senyor Fabra no és un home exemplar i la seua política de justícia tampoc no ho és.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Gracias, señora presidenta.

Efectivamente, como estaba diciendo antes, la inversión que se ha hecho en materia de justicia en nuestras competencias, ha sido excepcional durante este tiempo. A usted, posiblemente le duela, pero somos comunidad autónoma modélica, en cuanto a la aplicación de la competencia que nos corresponde.

Yo, la verdad, me gustaría saber alguna vez porque, por ser diputado de la izquierda, ya no les gusta que las cosas funcionen bien en nuestra comunidad. Algún día me lo tienen que explicar porque es que es algo impresionante.

Vamos a ver. Vienen por aquí de todas las comunidades autónomas de España, de todas, gobernadas por el Partido Socialista o gobernadas por el Partido Popular. Vienen por la Comunidad Valenciana a ver qué tipo de inversión hemos hecho en la parte que nos corresponde en la competencia de justicia. Copian nuestro sistema de ciudades de la justicia; copian nuestras inversiones en juzgados...

Bueno, no es que seamos los mejores, pero hacemos un enorme esfuerzo con los pocos recursos que tenemos, porque los recursos que tenemos no se corresponden con la realidad demográfica de nuestra comunidad y, en cambio, hacemos un esfuerzo espectacular para intentar que nuestra comunidad sea la que mejor dotación tenga de infraestructura judicial. Y lo hacemos con un esfuerzo espectacular y con muchísima ilusión y con muchísimas ganas.

Yo no sé por qué les duele, les duele que seamos comunidad autónoma modélica también en materia de justicia.

En fin... y lo ha dicho usted. Le tengo que agradecer ahorrar parte de mi intervención porque ha leído exactamente mi intervención de hace muy pocos días, en el debate de política general, hablando de todas las inversiones que estamos realizando en materia de juzgados y de infraestructura, en relación a lo que nos corresponde.

Esta mañana les he pedido a todos los grupos parlamentarios que consensuemos –y lo sigo haciendo al final de mi intervención en la mañana de hoy– un gran pacto sobre algunas cuestiones, pero fundamentalmente sobre la financiación.

Mire, el esfuerzo en sanidad, en educación, en políticas sociales y en justicia es enorme, el que hace la Generalitat valenciana. Y lo hace siendo la comunidad autónoma peor financiada por número de personas que vivimos en nuestra comunidad. Gastamos porcentualmente por encima de la inmensa mayoría de las comunidades autónomas.

Si usted quiere, con nosotros, mejorar la prestación de los servicios públicos en nuestra comunidad; si usted quiere, con

nosotros, que la justicia esté, también con mayor esfuerzo económico, si cabe, del que en estos momentos estamos poniendo, en la parte que nos corresponde, consensúe con nosotros la defensa de un modelo de financiación que diga claramente que somos 5.000.000 de valencianos y no 3.900.000. Eso valdrá la pena para el presente y para el futuro de nuestra comunidad. Eso es hacer comunidad. Eso es hacer territorio y eso es hacer posible que las grandes competencias que nos corresponde a nosotros desarrollar, tengan el caudal económico necesario para garantizar, en los próximos años, todo aquello que todos los que estamos aquí sentados soñamos, que es la mejor comunidad autónoma posible.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

El nostre grup va ser el primer que va oferir un acord en matèria de finançament autonòmic. Arriba tard la seua proposta, però benvinguda siga. Mosatros no mos negarem a una proposta d'acord de finançament, no de mínims, dels 960 milions d'euros, sinó de màxims, de màxims.

Però tornem al cas. Li propose un acord que només requeriria 3.200 euros i el tinc ací redactat. I és que hui mateix, d'ací, se signe una ordre, per part del director general de Justícia, per a dotar els jutjats de Nules 1 i 2 de funcionaris per a poder instruir correctament els casos que un alt representant de la política valenciana té, en estos moments, en eixe jutjat. Són 3.200 euros. És una normativa que li estan demanant del Tribunal Superior de Justícia.

Estem d'acord amb el finançament, però amb 3.200 euros, senyora consellera, podíem dotar el jutjat de Nules d'allò que es mereix: funcionaris competents...

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera.

El senyor Morera Català:

...per a tramitar casos que estan, en estos moments, pendents.

La senyora presidenta:

Para contestar, tiene la palabra la honorable *consellera*.

La senyora consellera de Justícia:

Gracias, presidenta.

Parece que está bastante claro, señoría, que ustedes no han venido hoy aquí a hacer un debate sereno, un debate serio sobre los medios materiales y humanos en los juzgados de la Comunidad Valenciana. Han venido únicamente aquí a traer, como puedan, con cualquier pretexto, con cualquier excusa o colación, un caso concreto con nombres y apellidos, que es de lo único que les interesa hablar, y colocar un mensaje, sobre todo, en los medios de comunicación. Pues creo que aquí se equivocan. (*Aplaudiments*)

Creo que se equivocan. Si buscan un debate sereno, un debate sobre los medios, un debate en que podamos contri-

buir a mejorar la justicia en la Comunidad Valenciana, siempre me van a tener aquí. Si buscan la justicia y el caso concreto, emitir juicios de valor por quien no le corresponde, sentencias por quien no tiene la competencia para emitir sentencias porque no tiene esa función constitucional asignada, a mí me van a tener, desde luego, siempre en contra.

Gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Tiene la palabra, para preguntar, el ilustre diputado señor Morera.

El señor Morera Catalá:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

S'estrena molt malament, senyora consellera, en este hemicicle. (*Veus*) S'estrena molt malament perquè és una ordre molt senzilla, és una ordre molt senzilla que faria... llançaria un missatge a l'opinió pública molt positiu i és que, per damunt d'ideologies, este govern dota un jutjat –d'una persona que tots coneguem– dota per a que se puga instruir i, tenint en compte la presumpció d'innocència, se deixaria molt clar que no s'intenta dilatar un procés judicial.

Mire, li vaig a dir una cosa. La dona del cèsar ha d'estar per damunt de tota sospita. Això és una màxima important de la decència política.

Jo ja sé que el president de La Generalitat no és el cèsar, ni Carlos Fabra és la seua dona, però me fa la impressió que el president de La Generalitat ha lligat el seu futur polític al futur polític de Carlos Fabra.

Signe vosté l'ordre i que se posen funcionaris a treballar per a aclarir la veritat. Volem saber la veritat i que un jutjat actue en funció de les seues competències. I que... (*La presidenta desconnecta el micròfon de la trona*)

La senyora presidenta:

Muchas gracias, señor Morera. Muchas gracias, señor Morera.

Tiene la palabra la honorable *consellera*, señora Sánchez, para contestar... (*So d'un telèfon mòbil*) Rogaria... Perdón, rogaría a los señores diputados que se abstuvieran de tener, por lo menos, los móviles en pleno funcionamiento, porque, de verdad, me parece una falta de respeto que estemos durante todo el debate, y hay algunos, creo que la mayoría de móviles, que tienen un sistema donde se puede poner en silencio. (*Veus*) Bueno... (*Veus*)

Honorable *consellera*, cuando quiera.

La senyora consellera de Justícia i Administracions Públiques:

Señor Morera, no sé si me estreno bien o mal, supongo que tendré que ir aprendiendo a lo largo de todos estos próximos años, pero, desde luego, lo que no voy a entrar es en su juego. Podría contestarle muchas cosas, que hemos creado un cuarto juzgado en Nules; que hemos puesto la prolongación de jornada para todos los funcionarios de los tres juzgados de allí, lo pondremos del cuarto; que vamos a planificar, como en todos los juzgados de la Comunidad Valenciana, como en todos y cada uno de los juzgados de la comunidad, los planes de refuerzo que sean necesarios. Pero no me vale la pena decirle todo eso, porque no les interesa.

Solo, repito, les interesa buscar un espacio político y mediático sobre un caso concreto que les interesa a ustedes

y no a los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. (*Veus*) Lo siento.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpel·lació al conseller d'Educació sobre els motius o els propòsits de la conducta del Consell en la seua política general en relació amb l'ensenyament de l'assignatura Educació per a la Ciutadania i els Drets Humans durant el curs escolar 2008-2009

La senyora presidenta:

Passem al següent punt de l'ordre del dia: moció subsegüent a la interpel·lació al *conseller* d'Educació sobre els motius i els propòsits de la conducta del Consell en la seua política general en relació amb l'ensenyament de l'assignatura Educació per a la Ciutadania i els Drets Humans durant el curs escolar 2008-2009, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per a la seua presentació i defensa, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Sanmartín.

El senyor Sanmartín Besalduch:

Gràcies, presidenta.

Almenys s'ha quedat..., després de la desbandada de la bancada popular, s'ha quedat almenys el conseller Font de Mora, que, efectivament, no m'ha contestat a la pregunta que jo abans li he fet al president, quan vosté ha obert algun expedient o realment s'ha alçat alguna acta d'inspecció a algun professor per no impartir aquesta assignatura en anglés.

Mire, ens trobem... A vore, per favor, jo els demanaria un poquet de silenci, o que la presidenta...

La senyora presidenta:

Señores diputados, por favor... (*Veus*) Les rogaría que ocuparan sus escaños y se abstuviesen de ocupar...

El senyor Sanmartín Besalduch:

Gràcies.

Ens trobem, senyor conseller, amb tota una sèrie de professors que actualment són contraris a impartir de la forma que vosté vol impartir l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania, perquè consideren que és un simple despropòsit pedagògic. Aixina de clar. El més fort de tot és que ens trobem que..., per part seua, en situacions tan esperpèntiques que, o bé ha amenaçat mitjançant els seus comissaris polítics a tota una sèrie de centres i professors amb obrir expedients, o, com deia el senyor Bueno, amb retirar les subvencions a la concertada. Inclús ha acusat estos professors, estos docents, estos professionals, de boicotejar una normativa legal, de fer front a una normativa aprovada per este parlament.

Mire, vosté no pot seguir amb les pressions, amb les coaccions i amb les amenaces que ha estat duent a terme, perquè, mire, aquí l'únic que ha boicotejat una normativa sortida del parlament ha segut vosté. Aquí, l'únic que ha buscat subterfugis legals per a *pontejar* una assignatura aprovada pel parlament, que ve d'una llei orgànica, ha segut